

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μέγας 3 (Πάροδος, ὁδὸς Πειραιῶς)

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1925

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ

ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ κ. ΣΠ. ΣΤΑΘΗ

Όταν εἰς τὸ Ἀποικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» εἰσηγήθη τὸ πρῶτον τὴν ἰδέαν τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ ἀνεπτυξῆς τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ τῆς μετὰ τὴν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν τῆς, ἐγεννήθη ἐν τῇ πορείᾳ τῆς συζητήσεως καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρῶτου σχετικοῦ ἄρθρου τὸ ζήτημα: Πρέπει ἐν τῷ ἄρθρῳ αὐτῷ νὰ εἰσέλθω εἰς τὰς λεπτομερείας ἢ πρέπει νὰ ρίψω μόνον τὴν ἰδέαν καὶ νὰ προκληθῇ συζητήσεις περὶ τῆς κατ' ἀρχὴν μόνον παραδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τῆς Ἐπειδὴ σχετικὴ πείρα μᾶς διδάσκει, ὅτι ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων προκαλουμένη πλεισταίως ἄστοχος ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν συζητήσεις καταστρέφει τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ συντελεῖ ὥστε νὰ ναυαγοῦν ἔργα σοβαρὰ καὶ σπουδαῖα, ἀπεφασίσθη, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ριφθῆ μόνον ἡ ἰδέα καὶ τεθῆ ὡς θάσις τῆς πρῶτης συζητήσεως ἢ κατ' ἀρχὴν μόνον παραδοχῆ τῆς.

Δυστυχῶς τὰ πράγματα ἀποδεικνύουν, ὅτι ἔπρεπεν ἐν τῷ πρῶτῳ ἐκείνῳ ἄρθρῳ μου νὰ εἰδῆται περαιτέρω καὶ νὰ καθορισθῆ περαιτέρω τὰς θάσεις, ἐφ' ὧν ὁ Σύνδεσμος ἐνόει νὰ στηρίξῃ τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ὀμοσπονδίας. Καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ διακρεπούς συμπολίτου καὶ προέδρου τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» κ. Ἀντ. Λεονοῦ, τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 6 φύλλῳ τῆς «Κυθηραϊκῆς» καὶ ἡ σωρεία τῶν ἐπιστολῶν τὰς ὁποίας ὁ Σύνδεσμος ἔλαβε παρ' ἐξεχόντων συμπολιτῶν, εἰς ἓνα ἔκαστον τῶν ὁποίων ἰδικιτέρως ἀπέστειλε τὸ ἄρθρον μου καὶ ἐζήτησε τὰς ἐπ' αὐτοῦ γνώμας του, καθιστοῦν καταφανῆς τὸ πέλγος τῶν ἀμφιβολιῶν ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου οἱ πάντες εὐρέθησαν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐρωτηματικῶν, τὰ ὁποία ἀπέμεινον πάντων ὑψώθησαν. Καλὰ. Ἀλλὰ ποῦ θὰ εἶνε ἡ ἔδρα τῆς Ὀμοσπονδίας; Πῶς θὰ διοικῆται; Μήπως εἰσχωρήσουν προσωπικὰ φιλοδοξίαι; Μήπως εἰσχωρήσῃ ἡ πολιτικὴ καὶ καταστρέψῃ τὰ πάντα; Ποῖα πρόσωπα θὰ διευθύνουν; κτλ. κτλ. Καὶ ὁ λίθος τῶν ἀμφιβολιῶν καὶ τῶν ἐρωτηματικῶν καίει καὶ μαρτύνει κάθε ἀνθρώπιν καὶ σκορπίζεται γύρω μας θλιβερὰ καὶ πνευχρὰ ἡ ξηρότης. Ὅσοι σπινθήρες κρύπτονται μέσα μας ἀπομεινῶν στὴν χόβολη ἀνίκανοι νὰ ἀποτινάξουν τὴν παλαιὰ στάχτη, ποῦ τοὺς σκεπάζει, νὰ φουντώσουν καὶ νὰ θεριέψουν. Μᾶς λείπει ἡ πίστις. Καὶ χωρὶς πίστιν τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ.

Ἐὰν ἤδη δηλώσω, ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συλλήψεως τῆς ἰδέας ἐφάντασθη τὴν Ὀμοσπονδίαν ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις, διοικουμένην ἀπὸ Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν κ. κ. Προέδρων τῶν Συνδέσμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀντιπροσώπων τῶν μετεχουσῶν Ὀργανώσεων καὶ, ἂν, ὡς φρονῶν, ἤθελε θεωρηθῆ ἀκόμην, καὶ ἐκ τῶν Κυθηρίων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ ὁποῖον Συμβούλιον θὰ ἐκλέγῃ ἐκ τῶν μελῶν του ἓνα πρόεδρον, ἓνα γραμματέα καὶ ἓνα ταμίαν,

ἂς ἐλπίσω, ὅτι θέλω σαφῶς διευκρινῆσαι τὰ σημεῖα ἐκείνῃ, ἐφ' ὧν καὶ περισσότεραι ἀμφιβολίαι ἀγέρθησαν. Περαιτέρω νὰ προστεθῆ ὅτι ἡ Ὀμοσπονδία ὡς ἄρθρον πίστεως θὰ εἶχε τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἀναμέξεως καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῆς παντὸς ὁμοσπονδίας πολιτευομένου συμπολίτου. Τὰ ὑψηλὰ κυθηραϊκὰ πρόσωπα, τὰ ὁποία θ' ὑπετέλουν τὸ Συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας θὰ παρεῖχον ἀρκούσαν τὴν ἐγγύησιν, ὅτι δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀναπτύχῃσι ποτὲ μεταξὺ τῶν προσωπικῶν μικροφιλοδοξίαι.

Ὅτι ἡ Ὀμοσπονδία εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν συντηρήσιν τῆς ἐνεργείας τῶν πολλῶν σημερινῶν ὀργανώσεων, διὰ τὴν ἀναπτύξιν καὶ κατευθύνσιν μίαν μεγάλην δύναμιν κοιμωμένην, διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν καὶ θεραπεύσιν τὴν Ἐπιστήμην, διὰ τὴν παράσχιν τῶν καὶ τῶν ἀπαραίτητων εἰς τὴν ἰδικιτέραν μᾶς πατρίδα, εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως. Οὐχ ἤττον ἐπιφυλάσσομαι λίαν προσεχῶς δι' ἰδίῳ μου ἄρθρου ν' ἀναπτύξω τοῦτο.

Ὁ σπῆρος διὰ τὴν Ὀμοσπονδίαν ἐρρίφθη. Ἐλπίζω, ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς σημερινῆς γενεᾶς, ἐφ' ἧς ἔπεσον, θ' ἀποθῆ γόνιμον καὶ διαλυομένης πίστεως ἀμφιβολίας θὰ βλαστήσῃ. Ἐνα ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά μου εἶνε νὰ εἶμαι ὑπερβολικὰ αἰσιόδοξος. Γοιούτος ὧν ἀντιπαρέρομαι ὅσα σχετικὰ ὁ φίλος κ. Δημ. Στάης μοι ἔγραψε, τὰ ὁποία θὰ ἐσταματοῦσαν ἴσως τὴν ὁρμὴν παντὸς ἄλλου καὶ θὰ ἐξελαμβάνοντο ὡς σφᾶ ἀποσπῆματα, ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν ἀμφισβητῶ τὴν ἀξίαν των. Γράφει ὁ φίλος κ. Ἰατρὸς «εἰς μετὰ Ἐρωμηοὶ καὶ ὅ,τι κάμη ὁ ἔνας θὰ τὸ χαλάσῃ ὁ ἄλλος καὶ ὅ,τι πῆ ὁ ἔνας θὰ τὸ ἀντικρούσῃ ὁ ἄλλος». Ἴσως νὰ μὴ ἀπέχῃ πολὺ τῆς ἀληθείας ὁ ἐπιγραμματικὸς αὐτὸς χαρακτηρισμὸς τῆς σημερινῆς γενεᾶς.

Ἦίσω ὁμῶς ἀπὸ τὴν γενεάν τὴν σημερινὴν ἔρχεται ἄλλη γενεά, τῆς ὁποίας τὸ λυκαυγὲς ῥοδίζει ἤδη. Εἶνε ἡ γενεά, τῆς ὁποίας τὴν ψυχὴν ἐπλάσα καὶ πλάθω, ἡ γενεά εἰς τὴν ὁποίαν ἐφύσησα ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου. Ἦ γενεά τῶν μαθητῶν μου. Ἐπ' αὐτῆς ὁ σπῆρος ἀσφαλῶς θὰ βλαστήσῃ γιὰ νὰ φυτρώσῃ ὑψηλὸν καὶ εὐθαλὲς τὸ δένδρον καὶ σκιάσῃ εὐτυχεῖς τοὺς συμπολίτας τῆς αὔριου.

ΣΠ. ΣΤΑΘΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων
Πρόεδρος τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου»

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν ἀποσταλέσαν ἡμῖν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ ἀντιπροσώπου μας κ. Δημ. Ἀντ. Καλλιγέρου, γραμματέως τῆς «Ἀδελφότητος τῶν ἐν Ν. Ὑόρκῳ Κυθηρίων».

Ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ Ἰουνίου 11 1925
Διευθυνοῖν «Κυθηραϊκῆς»
ἐν Ἀθήναις
Ἀξιότιμοι κύριοι,
Ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ λάβω φῶλλα τινὰ

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Φίλε κύριε Διευθυντά τῆς «Κυθηραϊκῆς»
Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 7 φύλλον τῆς 7 Ἰουλίου ε. ἔ. καὶ εἰς τὴν τρίτην στήλην τῆς τετάρτης σελίδος τῆς ἄξιότιμου ἐφημερίδος σας ἐδημοσιεύθη ἐναντίον μου ἀνταποκρίσεις ἐκ Κυθήρων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ ἐν ἐπιστοδίου» καὶ μετὰ τὸ ψευδώνυμον «Ἀνταποκριτῆς», καθ' ὅσον ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτῆς σας κ. Ἰωάννης Γ. Κάσσιματῆς δὲν ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς τοιαύτην ἀνταποκρίσιν.

Χάριν καὶ μόνον τῆς ἀληθείας σὰς παρακλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε τὰ κατωτέρω:

Ὅσον λόγῳ ἀνταποκριτῆς γράφει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς: «Εἰς τὰ ἀνωτέρω προέβη ὁ κ. Χάρος, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολόγησεν, ἓνα ἐκδικηθῆ τὸς ἐμπόρους τῆς χώρας καὶ εἰδικῶς τὸν κ. Ἀντωνίου Στάθη, ἔμπορον καὶ πρῶτον, ὁ ὁποῖος ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ τὴν κλειδὴ τῆς ἀποθήκης εἰς τὸν κ. Χάρον, ἔχοντα τὴν ἀξίωσιν νὰ τὴν χρησιμοποιοῦσιν ἐπὶ ἐν δεκαπενθήμερον πρὸς ἰδικὴν του ἀποκλειστικῶς ἐργασίαν, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῶν λοιπῶν ἐμπόρων.»

Ἀληθῶς περίεργος λογικὴ! Τὴν κλειδὴ τῆς ἀποθήκης τοῦ πρῶτου Τελωνεῖου Κυθήρων δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ τὴν χρησιμοποιοῦσιν ἐγὼ, ὅστις εἶμαι κύριος τῶν ὑλικῶν αὐτῆς ἀντὶ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν, δυνάμει τοῦ Νόμου ΓΣΜΖ (ὑπ' ἀριθ. 3847) καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 254 τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1911 ἐργολαβικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Δημητρίου Γ. Μερικά, συνταχθέντος μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Νομάρχου Ἀττικῆς, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν ἔχῃ ὁ κ. Ἀντωνίου Στάθης, καθ' ὃ ἔμπορος καὶ πρῶτον, ὁ ὁποῖος καὶ ἠρνήθη νὰ μοῦ τὴν παραδώσῃ, καθὼς γράφει ὁ κ. ἀνταποκριτῆς.

Ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ πᾶρω τὴν κλειδὴ ὡς ἰδιοκτήτης τῶν ὑλικῶν δυνάμει τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων, ὅπου θέτω, ὅτι θὰ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὴν πᾶρω ὡς ἔμπορος καὶ διανομήχων, ἀφοῦ τὰ κλειδιὰ τῶν ἀποθηκῶν τῶν τελωνεῶν εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων καὶ πρακτόρων καὶ οὐχ εἰς τὰς τελωνειακὰς Ἀρχάς.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλην ἀνακρίβειαν περιέπεσον ὁ ἀφανὴς ἀνταποκριτῆς: Γράφει, ὅτι ἐπεδόθη εἰς τὸν κ. Ἀστυνόμον μῆνυ-

τοῦ τρίτου ἀριθμοῦ τῆς «Κυθηραϊκῆς», τὰ ὁποία εὐχαρίστως δημοσίευσεν εἰς τοὺς ἐνταῦθα Κυθηρίους, σπεύδω δὲ νὰ ἐκφράσω ἐκ μέρους ὁλοῦν τῶν ἁμερῶν καὶ εὐλακρῆ πάντων ἡμῶν συγχαρητήρια.

Ἐμὰ ἐξέδωκε ὅτι ἡ «Κυθηραϊκὴ», ἀκολουθοῦσα πρόγραμμά συμφοιτώσεως, ὁμονοίως καὶ συνεργασίας καὶ ἀσχινομένη καθάρως εἰς τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν συμφερόντων τῆς νῆσου μας, θέλει τύχει τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων.

Χαιρετίζομεν τὴν ἐμφάνισιν τῆς «Κυθηραϊκῆς» εὐχόμενοι αὐτῇ πᾶσαν πρόσδοκον καὶ τὴν εὐνοίαν μακρῶν.

ΔΗΜ. ΑΝΤ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΣ

Ἐν Ν. Ὑόρκῳ. — Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ δημοσιεύσομεν τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἑξαμήνου ἐκτοῦ ἔτους τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Ν. Ὑόρκου» μετὰ τοῦ προτασσόμενου πρὸς τὰ μέλη ἐγγράφου τοῦ γραμματέως αὐτῆς κ. Δ. Α. Καλλιγέρου.

σις ἐναντίον μου ὑπὸ 322 ἐμπόρων, ἐνῶ μῆνυσεν ἐπέδωκεν μόνον δύο, οἱ καὶ δημοσουργοὶ τοῦ ὅλου βορῶου, κ. κ. Νικόλαος Μαξαρράκης καὶ Ἀντών. Στάθης, κηδόμενοι πραγματικῶς τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου! ?

Εἰς ἄλλο δὲ σημεῖον ψευδόμενης γράφει, ὅτι οἱ ἐργάται μετέβησαν πρῶτον ἀκόμη ἐξημερώσῃ, ἐνῶ μετέβησαν μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τὴν συνήθη βλαβερὴν ὥραν ἐνάρξεως τῆς ἐργασίας. Ἐν τέλει ὁ ἀφανὴς οὗτος διατριβογράφος ἐξάγει τὸν ζῆλον καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ἀστυνόμου καὶ τοῦτο, διότι ὁ κ. Ἀστυνόμος μετ' ἠπειλήσε δημοσίως, ὅτι θὰ μετ' ἐπέσει συνοδεία εἰς τὸ Γύθειον, διότι δὲν ἀναγνώριζεν ὡς ἔγκυρα συμβόλαια συνταχθέντα πρὸ δεκαετημέτων, ἐπειδὴ εἶνε παραγεγραμμένα! ? Δὲν ἐπραγματοποιήθη ὁμῶς ἡ ἀπειλὴ αὕτη καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐστερήθη ἐνὸς θερινοῦ ταξιδίου ἀναψυχῆς.

Ἀντιθέτως ὁ ψευδὴς ἀνταποκριτῆς δὲν εἶνε ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, διότι ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον των, συμφώνως τῷ Νόμῳ, καὶ δὲν μοῦ ἔκοψαν τὸ κεφάλι πρὸς μεγάλην λύπην τῶν κ. κ. μνηστῶν καὶ τοῦ διατριβογράφου.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἔρχομαι εἰς τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποιοῦσεως τῶν ὑλικῶν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀποθήκης

Ἡ γέφυρα Κάψαλιου Κυθήρων εἶχε καταστῆ ἐπικινδύνως ἐτοιμόρροπος καὶ οἱ κ. κ. ἔμποροι Κυθήρων δὲ ἀναφορᾶς των πρὸς τὸν Ἐπιμετροῦ ἐζήτησαν τὴν ἐπιδιόρθωσιν αὐτῆς. Ὅμοίαν ἐνέργειαν ἔκαμε καὶ ὁ κ. Μηχανικὸς Γυθείου καὶ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τούτων ὑπέβρε νὰ χορηγηθῆ πίστωσις εἰκοσασχιλιῶν δραχμῶν ἐπ' ὄνοματι τοῦ κ. Μηχανικοῦ διὰ τὴν ταχεῖαν ἐπισκευὴν αὐτῆς ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας εὐρέθη πρὸ δυσχερειῶν ὁ κ. Μηχανικὸς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ξυλείας καὶ μοῦ ἐζήτησε νὰ τοῦ χορηγήσῃ ἐγὼ τοιαύτην. Ἐδωσα τότε τὴν ἴδειαν εἰς τοὺς ἐργάτας του νὰ ἀποστεγάσουν τὴν ἀποθήκην καὶ τὰς μὲν πλάκας νὰ τοποθετήσουν εἰς τὴν ἐκεῖ παρακειμένην ἀποθήκην μου, τὴν δὲ ξυλείαν νὰ μεταφέρουν εἰς τὴν ἑπομένην διὰ τὴν κατασκευὴν ξυλοτύπων, ἓνα οὗτως ἐπιταχυνθῆ ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς διακοπείσης συγκοινωνίας. Ἀλλὰ μὴ πραγματοποιηθείσης τῆς ἀποστεγάσεως τῆ παρακλήσει τοῦ κ. Τελωνοῦ, ἔνεκεν τοῦ δημοσουργοῦθέντος βορῶου, ἀλλὰ καὶ μὴ ἐξυπηρετήσεως ξυλείας ἐπ' ἐνοικίῳ μετ' ὅλην τὴν πρόθυμον καὶ εὐγενῆ ἐπέμβασιν τοῦ κ. Προέδρου τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου», εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ὁ κ. Μηχανικὸς νὰ ἀγοράσῃ τοιαύτην πρὸς 1400 δραχμὰς πρὸ κυβερνήτων συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, χάριν τῶν ὁποίων ἐξανεστήσαν οἱ μνηστῆρά μου, μνησάντες με, ὅτι ἐξημίωσα τὸ Δημόσιον περὶ τὰς 3500 δραχμὰς! ?

Μεθ' ὑπολήψεως
ΓΑΒΡΙΗΛ ΧΑΡΟΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού έτησία Δρ. 50
Αμερικής Δολλάρια 4
Αυστραλίας Δράς Αγ. 1
Αιγύπτου Γ. Δ. 50
Τα χειρόγραφα δέν επιστρέφονται.
Ανώνυμοι επιστολάι έπ' ουδένι λόγω λαμβάνονται ήπ' όφει.

Πάσα απόδειξις πληρωμής από τούδε διά να είναι έγκυρος, δέν να φέρη την υπογραφήν του Διευθυντού και την σφραγίδα της εφημερίδος.

Διευθυντής και Αρχισυντάκτης :
Ι. Γ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΨΙΛΑ-ΨΗΛΑ

Τό άλώνισμα τών σιτηρών έπερατώθη σχεδόν. Η έρεσινή μεγάλη είς σιτηρά έσοδει υπερβάσα πάσαν προσδοκίαν, μάς παρηγορεί διά την άτυχίαν είς όλα τά άλλα είδη της γεωργικής παραγωγής.

— Είς τό νησί μας δέν έννοεί να καλοκαιρέψη άκόμη. Καί οι παραθερίζοντες, οι όποιοι πρό όλίγων ημερών έβήγοντο είς τάς Άθήνας, είς τό Τσίριγο άναγκάζονται να φορέω τό βράδυ τό παλτό των και να σκαπάζονται με κουβέρτες την νύκτα.

— Είς τάς 2 1)2 μ. μ. της προπαραλευόσης Δευτέρας — 6ης Ιουλίου — έλασρός αλλά μεγάλης διάρκειας σεισμός έγένετο αισθητός είς Κύθηρα. Ητο αυτή αυτή ή μεγάλη σεισμική δόνησις, ή όποία έστράνταξε πολύ την αυτήν ώραν την περιφέρειαν Καλαβρύτων.

— Κατά τό λήξαν δεκαπενθήμερον πλείστα όσα οικογένεια και Κυθηρικά και ξένα απέδιδάσθησαν είς Καψάλι και είς Αγίαν Πελαγίαν διά να διέλθωσι τό θερρόν ανά τά διάφορα χωριά του Νησιού.

— Είς την Χώραν άφίχθησαν αί οικογένεια ίατρού Διον. Καλούστη, Πόπης Θ. Νικηφοράκη, Νικ. Β. Στάη, Φ. Προβελεγγίου, Γ. Χρύση, Ν. Μεγαλοκονόμου, Παύλου Στρατηγού, Κωνστ. Μυλάνου δερματραπεζού και άλλα πολλά.

— Αφίχθησαν και πολλές κουνιάδες. Αί δυό κουνιάδες του ταμίου κ. Κουκή, ή κουνιάδα του γραμματέως του Είρηνοδικείου κ. Άνδρ. Παναγιωτάκου, ή κουνιάδα, ή κουνιάδος, ή πεθερά και ή πεθερός του είρηνοδικίου κ. Κατούρα, ή κουνιάδος του αστυνόμου κ. Στριλίγγα και αναμένονται άκόμη και άλλες και άλλοι πολλοί.

— Ο τελώνης κ. Α. Κατσαμάς ανεχώρησεν εκ Καφαλίου παραδώσας την ύπηρεσίαν είς τόν αντικαταστάτην του ύποτελωνην κ. Δημητρακάκω.

— Η ανεχώρησις του κ. Κατσαμά έλύπησε πολύ. Εύτυχώς ή αντικαταστάτης του κ. Δημητρακάκος είναι καλός ύπάλληλος και άντάξιος διάδοχος του προκατόχου του.

— Μετά του άνακριτού κ. Διον. Άθανασοπούλου έπεσκέφθη την νήσον μας και ή Διευθυντής του έν Γυθείφ 2ου Έλληνικού Σχολείου καθηγητής μαθηματικός κ. Μιχ. Ρετζέπης.

— Καί από όλο τό Νησί και από την Μονήν Μυρτιδιών, την όποιαν έπεσκέφθησαν, έμειναν άμφότεροι κατενθουσιασμένοι και καταγοητευμένοι.

— Η πρόδος τών Κυθηρίων είς τάς πόλεις του έσωτερικού μάς ένθουσιάζει περισσότερο από τάς πρόδους των είς τάς πόλεις του έξωτερικού.

— Μας φαίνεται, ότι ή άγων είναι σκληρότερος είς τό έσωτερικόν, όπου ή άνύψωσις άπαιτεί μεγαλειότερη έσωτερική φωτιά.

— Έτσι μάς ένθουσιάζει κυριαλεκτικώς ή άνάγνωσις της εκθέσεως επί του προϋπολογισμού 1925—1926 του Δήμου Σπαρτιατών, όπου καταφαίνεται όλη ή θερμοσυργός δράσις του δημαρχούτος πρόεδρου της Δημαρχιακής Έπιτροπής Σπαρτιατών συμπολίτου κ. Σπυρ. Γ. Κοντολέοντος.

— Τό ύπουργείον της Συγκοινωνίας ένεκρινε την ένεργηθείσαν δημοπρασίαν διά την έπισκευήν τών οδών. Η έγκρισις αναμένεται και ή εγκατάστασις τών εργολάβων διά την έναρξιν τών εργασιών θα γίνη ταχέως.

— Η έπισκευή της γέφυρας Καφαλίου έπερατώθη. Τό μετόν γέννη άρκετά στερεό και τό γεφύρι έλπίζομεν να μη τό ίδη εκ νέου έπισκευαζόμενον ή παρούσα γενεά.

Ο ΓΕΡΑΙΟΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΜΙΛΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ",

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ

Α') ΤΟ ΓΕΡΑΚΑΡΙ

Οί άναγνώστες της «Κυθηραϊκής» είμεθα βέβαιοι ότι με μεγάλο ένδιαφέρον θα διαβάσουν τάς έντυπώσεις του έν Ποσειδή άνταποκριτού μας από μία συνομιλία του με τόν γεραιότερο άνθρωπο της νήσου μας, τόν γερω Προκόπη Σουρή από τό Γερακάρι, του όποιου την φωτογραφία δημοσιεύομεν συγχρόνως. Δημοσιεύομεν την άνταπόκρισιν ως έχει

Επιθυμώντας να δώσω στους άναγνώστας της «Κυθηραϊκής» όχι μόνον μία είκόνα του ίδιωτικού βίου των παλαιότερων κατοίκων της νήσου και της διαφοράς που ύπάρχει μεταξύ τών σημερινών και τών τριε συνθηκών της ζωής, αλλά σιγά σιγά και να εξηγησώ τό μυστικόν δύναμι τοι όποιον θα δύναται ή άνθρώπος να ήλ περισσότερο χρονικό διάστημα, άπεφάσισα να λάβω μία συνέντευξι με τό γερω Προκόπη στο χωριό Γερακάρι, για να εαντισώ από την πείρα της ζωής του Κυθηρίου τούτου Μαθουσαία.

Τό Γερακάρι, μικρό χωριουδάκι της Ν. του Καραβά, αριθμεί μόλις περί τά 20 σπιτάκια ισόγειο, αλλά όλα καλοκτισμένα και με καλό παρουσιαστικό. Η μικροδίοκτησία που επικρατεί άλλως τε είς όλην την νήσον, δίδει και είς τό Γερακάρι την άτομην χωριού μικρονοικοκυραίων και φιλήσυχον άνθρώπων. Τό ύψωμα είς τό όποιον είναι κτισμένον άποτελεί μέρος της σειράς τών γηλόφων οι όποιοι εκτείνονται περίε τή Καραβά και τών όποιων ά ελίτες είναι τά μόνα καλλιεργήσιμα έδάφη των κατοίκων. Πάνω από τόν γάδαρο ή όποιος με μεγάλην ύπομονήν μάς μεταφέρει για να εκτελέσωμεν τό προς τους άναγνώστας της «Κυθηραϊκής» καθήκον μας, θαυμάζομεν έμπρός μας μεν τό Τάιναρον να εκτείνεται προς νότον ως αν λόγη έτοιμή να έμπρησθή είς τό στήθος της Τριπολίτιδος, όπισθεν δέ τόν Μαλέαν, ή όποιος με ύπερηφάνειαν σηκώνει τό άνάστημά του όσο μπορεί περισσότερο, πάν να προσπαθεί να κρύψη από τά μάτια μας τής άσχημίας που συμβαίνουσι πίσω απ' αυτόν εκεί έπάνω στην πρωτεύουσα Φαίνας πώς κι' αυτός ή άθλιος θα είναι μετεγος τών όργίων και κάνει πλάτες στους όργιάζοντας.

Φθάνομεν στο Γερακάρι χωρίς να συναντήσομε απολύτως κανένα. Όλοι οι κάτοικοι είναι στο θερισμό και στ' άλόνια. Τά σπιτία κλειδωμένα. Σταματούμε μπροστά σ' ένα χαμηλό, μικρό, ισόγειο σπιτάκι σκεπασμένο με χόρτα. Είναι τό παλαικό σπιτάκι του γερω Προκόπη. Δεξιά κι' άριστερά είναι καλοκτισμένα σπιτία τών παιδιών του, μα αυτός έννοεί να κάθεται μόνος του στο παλιό σπιτί του πατέρα του, που τό εκπίσε ή ίδιος ή πατέρα του χωρίς να είναι κτιστής, σ' αυτό που γεννήθηκε, μεγάλωσε, πανδρεύτηκε ή και εκεί θέλει να πεθάνη, όταν έλθη ή ώρα του — που άργεί άκόμη.

Β') ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΣΟΥΡΗΣ

Διασχίζομεν μία μικρά σιλή περιτριγυρισμένη με άγκάθια όχι πολύ καθαράν και φθάνομεν μπροστά σε μία πόρτα ζυμηλή από την όποία δέν μπορεί κανείς να περάση χωρίς να σκάψη.

Μόλις έφωνάξαμε τ' όνομά του, μα χονδρή, γερή και συνάμα γλυκειά φωνή άκούσθηκε : — Ποιός είναι ; Κοιμιάσατε, καλώς όρίσατε, περάσατε.

Και ή γερω Προκόπης έφάνηκε στην πόρτα κρατώντας ένα κοντάλι στο χέρι και μασώντας κάτι στο στόμα. Πρίν προφθάση να μάς ρωτήση, του είπαμε ποιοι είμεθα και μάς έδέχθη με μεγάλην χαράν.

Εισερχόμεθα είς τό δωμάτιόν του, αν μπορεί να όνομασώ δωμάτιον. Ένα διωμέρισμα χωρητικότητος 50—60 κυβικών μέτρων, χωρίς πάτωμα και χωρίς όροφή. Κάτω πατεί κανείς χλωμα, άπάνω δέ βλέπει μέσα σ' ένα ήμίφως τά ξύλα της στέγης, άτεχνα τοποθετημένα και από πάνω τά χόρτα αυτής. Η πόρτα κυρίως δίδει τό φώς μέσα στο ύπόγειο εκεινο κ' ένα μικρό παραθυράκι από τό πίσω μέρος, τό όποιον όμως λόγω της άκαθαριότητας του γυαλιού έπαισε να είναι άφανές. Κοντά στο παράθυρο ένα κρεβάτι είς ύψος ΔΥΟ μέτρων από του έδάφους σχηματιζόμενον από ξύλα του δάσους μηγμένα

μέσα στον τοίχο και παρατέρα ένα τζάκι τό όποιο έχει πολύ καιρό να άδειάση από την στάκην. Μόνα έπιπλα ένα ξύλινο και πολύ άκαθαρό τραπέζι, ένα σκαμνί από σανίδια χαμηλό χωρίς έρεισίνωτο, τρία παμπάλαια μπασίλια τοποθετημένα κατά τρόπο ώστε να σχηματίζουν σκαλιά για να αναβαίνη κανείς στο κρεβάτι, μα στάμνα, ένα βαρέλι γεμάτο καλό κρασί ένα μικρό μπαζαλάκι με λάδι, μα πούλια

Ο 116ετής Μπαρμπα Προκόπης

είκόνα της Μυρτιδιώτισσας και ένα κανδήλι τενεκεδένιο με λάδι για να φέγγη την νύκτα. Αυτό είναι τό ένδιαίτημα του γερω Προκόπη.

Ντυμένος παλαιά, με βράκες, σακιά κομπωτό έως άπάνω, φέσα και μανδύλι γύρω. (κάλτσες δέν έφόρεσε ποτέ), ή γερω Προκόπης κάθεται στο μόνο ξύλινο σκαμνί μπροστά στο τραπέζι, ένω δίδει σ' έμάς θέσι άπάνω σε μία κασέλλα και μάς προσκαλεί να φάμε έφ' όσον τόν βρήκαμε τρώγοντα. Τό φαγητό του άποτελείτο από βροστές πατάτες, πατάτες κατ' αυτόν με ζωμό και μπουκιές από ψωμί ντόπιο εμλαφό κομμένες μέσα σε μία πηλίμη τσανάκα. Τόν εύχαριστήσαμε για την εϊγένειά του και δεχθήκαμε τό κρασί και τό ημεζε άνθότερο που μάς προσέφερε.

Ο γερω Προκόπης είναι κοντός τό άνώστημα, με λευκά πυκνά γένεια, πλαισιώνοντα ένα γλυκό και εύγενικό πρόσωπο που αντικατοπτρίζει μία άφραστή αγαθότητα και άφέλεια. Χαμογελά σχεδόν συνεχώς και φαίνεται πάντοτε πολύ εύχαριστημένος. Τά χαρακτηριστικά του είναι όλα κανονικά.

Γ') ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ο γερω Προκόπης είναι ακριβώς ήλικίας 117 έτών και βαδίζει τό 118ον. Έγεννήθη δηλαδή τό 1808 ! Η υγεία του είναι είς πολύ καλήν για να μη είκωμεν είς ζηλευτήν κατάστασιν. Τά μάτια του βλέπουν άριστα χωρίς γυαλιά, πράγμα που δέν έφόρεσε ποτέ, δύναται δέ να περάση στη βελόνα κλωστή, άφου άλλως, ως μάς είπε, μπαλώνεται και μόνος. Έλαφρά μόνον βαρνοκία είναι ή μόνη βλάβη τών αισθησέων του, αλλά και αυτή πολύ μικρά. Έχει φυσιογνωμίαν έλαφρώς ώχράν, αλλά διατηρεί μικρόν έρυθθημα είς τά μίλα των παρειών. Από τά δόντια του της μέν άνω σαγόνος λείπουν πολλά, αλλά της κάτω μόνον δυό. Βαδίζει έλεύθερα και εργαζεται άκόμη κατά τό δυνατόν. Έφρέτος μόνος του έσκαφεν, εκλάδευσε και έθειάφισε τό άμπέλι του, μαγειρεύει μόνος τό φαγητό του και περιποιείται τά ζώα του, γουρούνια και κόττες. Τρώγει απ' όλα και κανχάται ότι τό στομάχι του είναι γερό και δέν τόν βλέπτει κανένα φαγητό. Τό συνηθέστερο φαγητό του είναι

γούλες, φάβα, πατάτες, ρύζι, αλλά και κρέατα τρώγει, λέγει, πολλά και χταπόδι και ψάρια. Νηστεύει πάντοτε όλη τη μεγάλη Σαρακοστή, αλλά τώρα τελευταία έχάλασε τά τετραδοπαράσκενα, όπως λέγει. Άλλά την μεγάλη Σαρακοστή δέν θέ την χαλάση ποτέ, εκτός του Έυαγγελισμού και τών Βαίων που τρώγει ψάρια.

Έχει την γνώμη μόνον ότι ή καρδιά του είναι άδύνατη, αλλά πάντως κατά την γνώμη του έχει κορυφία να ζήση πολύ άκόμα και να φθάση τά 140 ! Δέν ένθυμείται ποτέ ν' άρρωστήση, ούτε ποτέ πήρε γιατρό ή γιατρούκα. Μόνον κάποτε θυμάται όταν ήταν παιδί ή πατέρας του τόν άνάγκασε να πάρη μία φορά λίγο συνάφι γιατί είχε πονοκέφαλο. Έκοιμάτο πάντοτε έννοσις και έσηκώοντο πάντοτε πρίν φέξη. Τώρα κοιμάται μόνον 3 ώρες. Πάντοτε έπινε λίγο κρασί έως μία όζα την ήμερα, αλλά ποτέ δέν έμέθησε. Νέος έπινε και λίγο ρακί που τό εκαινε ή ίδιος. Καφέ όχι. Μόνο τώρα πίνει κάθε μέρα. Δέν εκάπνισε ποτέ.

Δ') ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Από όσα θυμώοντε περί της παιδείας εποχής, ή γερω Προκόπης μάς είπε τά όσα θυμάται όταν έγεννη ή Έλληνική Έπανástασις στα 1821 και έπειτα. Ητο παιδί λέγει έως 15 έτών και θυμάται καλά ότι οι Καραβίτες είχαν βάρκες και έπήγαν άντίχου από την πλατεία άμμο και μετέφεραν έδω που ήταν Άγγλία τους Τούρκους που τους εκυνηγούσαν οι δικοί τους. Οι Τούρκοι αυτοί είχαν σταθιά και ντοφιζία και λίρες πολλές, ντοφιζίες χουσές, 40 τάλληρα ή κάθε ντοφιζία. Άλλά οι Τούρκοι έπροσκυνούσαν στους Άγγλους και έδωσαν τά άματά τους και οι Καραβίτες έπήραν της ντοφιζίες και έζαμαν περιδέματα γύρω στο λαμό τών γυναικών και κοριτσιών τους.

Έπειτα πανδρεύτηκε, μάς λέγει, με την Μαριώ, ένα καλό κορίτσι πολύ προκομένο. Πανδρεύτηκε μικρός, αυτός δέν ήθελε την Μαριώ, αλλά του την έδωκε ή πατέρα του και έπειτα και αυτός την άγάτησε, είναι τώρα 36 χρόνια που πέθανε ή Μαριώ είς ήλικίαν 70 έτών. Την έπήρε με όσα ρούχα φορούσε μόνον, αλλά έπήρε για προίκα 30 τάλληρα, δηλαδή 150 δραχμές ! γιατί ή πατέρα του ήταν πλούσιος και ξακονστός όνομαζόμενος Γεώργιος Σουρης Μοσχοβιτόλουρης, έπειδή είχε πάγει στη Σμόρνη και έφερε απ' εκεί 1000 δραχμές περιουσία !

Είς τό επόμενον φύλλον ή συνέχεια της συνομιλίας του άνταποκριτού της «Κυθηραϊκής» με τόν μάρμπα Προκόπη.

ΟΙ Κ. Κ. Σ. ΣΤΑΗΣ ΚΑΙ Γ. ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Την παρελθούσαν εβδομάδα ανεχώρησε μετά της κυρίας του και του καθηγητού του Παναπιστημίου κ. Γ. Φωτεινού είς Σούνιον, ή συμπολίτης μας πρώην ύπουργός κ. Σ. Στάης. Ο κ. Στάης θα παραμείνη είς Σούνιον μέχρι τέλους Αύγουστου, όποτε θα επανέλθη είς Άθήνας, ένα μεταβή είς την ιδεαιτέραν μας πατρίδα Κύθηρα.

ΠΝΙΓΜΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

Την 3ην Ιουλίου, καθ' ην άνευρέθη τό πτώμα τών Περλεγκαντικών, και άλλο τραγικόν δυστύχημα συνέβη έντός του χωριού Φριλεγγιάνικα. Ο έξαιτής παίς Έμμανουήλ Παναγιώτου Νοταρά ή Καντήλα παρεσύρθη υπό σφοδρού άνέμου και έρρίφθη έντός άκάλυπτου φρέατος, όπου και έπνίγη.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΗΧΟΣ

Αρξίεις Διά του καταλεύσαντος είς Πειραιά ύπερωκεανείου «Έδισσον» άφίκοντο έξ Άμερικής οι συμπολίται μας κ. κ. Έμμ. Μαζαράκης και Έμμ. Καραγιάννης μετά του υιού του Παναγιώτου εκ της πόλεως Κυθηρών και ή κ. Νικόλ. Τζάννης εκ του χωριού Άγιος Ήλιος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ Έπικριτήν Κύθηρα. — Είπομεν πάντοτε την άλήθειαν, θετικιστάι εκ κεκοιθήσεως και συνεδήσεως. Δέν μάς ένδιέφερον τά πρόσωπα, μόνον τά πράγματα.

